

N:o 41.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 3 maj 1890.
— — — — Andra Kammaren den 3 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:t:s proposition angående ändrad lydelse af 1, 6 och 9 §§ i lagen angående lindring i rustnings- och roteringsbesvären den 5 juni 1885.

(Statsutskottets utlåtande n:o 26.)

Till Konungen.

Under förmälan att Eders Kongl. Maj:t beslutat till Riksdagen aflåta proposition med förslag till ändring i åtskilliga delar af värnpligtslagen, afseende, jemte annat, utsträckning af beväringens ålder och ökning af de värnpligtiges öfningskyldighet, har Eders Kongl. Maj:t, för att samtidigt bereda lättnad i de på viss jord hvilande besvär, som utgöras till försvarsverket, uti en till Riksdagen aflåten proposition af den 11 januari innevarande år föreslagit Riksdagen att, för den händelse Riksdagen godkände den i förstnämnda proposition gjorda framställning om ändring af 1, 3, 6, 27 och 52 §§ af ifrågavarande lag, jemväl besluta, att 1 och 6 §§ i lagen angående lindring i rustnings- och rote-

Bih. till Riksd. Prot. 1890. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 3 Häft. 2

ringsbesvären den 5 juni 1885 skulle erhålla följande förändrade lydelse, att från och med år 1891 tillämpas:

§ 1.

I rustnings- och roteringsbesvären skall lindring ega rum med fyrtio procent af dessa besvärs uppskattade värde, på sätt samt under iakttagande af de särskilda bestämmelser och undantag, som här nedan i denna lag omförmälas.

§ 6.

Vid bestämmande af det belopp, hvarmed lindring bör rusthåll eller rote tillgodokomma, skall följande iakttagas:

A. *Beträffande effektiva rusthåll och rotar.*

Rusthåll eller rote, som icke åtnjuter understöd, erhåller lindring med fyrtio procent af fulla värdet å rustningen eller roteringen, sådant samma värde i § 2 mom. a) blifvit bestämdt, hvaremot för rusthåll eller rote, som är i åtnjutande af understöd, hvarom i § 5 mom. 1 förmäles, lindringen skall utgöra fyrtio procent af allenast det belopp, hvarmed nyssnämnda värde å rustningen eller roteringen öfverstiger understödet; kunnande, der understödet skulle uppgå till lika belopp med eller öfverstiga besvärets värde, sådan lindring, som i denna lag afses, icke ifrågakomma.

B. *Beträffande helvakanta rusthåll och rotar vid kavalleriet, vakanta rotar vid infanteriet samt vakanta rusthåll och rotar vid båtmanshället.*

1:o) Der vakansafgiften, med inberäkning deri jemväl af tross-passevolansafgiften, då sådan utgår, är lika stor med eller större än det här ofvan i § 2 mom. a) bestämda värde å rustningen eller roteringen, skall lindring tillgodokomma rusthåll eller rote, som icke åtnjuter understöd, med fyrtio procent af vakansafgiftens eller nämnda afgifters sammanlagda belopp, men rusthåll eller rote, som är i åtnjutande af

understöd, endast med fyrtio procent af det belopp, hvarmed vakansafgiften eller summan af berörda afgifter öfverstiger understödet; och kommer alltså, der understödet uppgår till lika belopp med eller öfverstiger afgifterna, lindring, hvarom i denna lag är fråga, icke att ega rum.

2:o) Der vakansafgiften, med inberäkning deri jemväl af trosspassevolansafgiften, då sådan utgår, är lägre än det i § 2 mom. a) satta värde å rustningen eller roteringen, skall den lindring, som, enligt hvad här ofvan är stadgadt, skolat tillkomma rusthållet eller roten, om besväret varit effektivt, minskas med skilnaden mellan nyssnämnda värde och afgiftsbeloppet, men skulle denna skilnad vara lika stor med eller större än berörda lindring, kommer, så länge detta förhållande fortfar, någon lättnad i rustningen eller roteringen enligt denna lag icke att ega rum.

C. *Beträffande halfvakanta rusthåll och rotar vid kavalleriet och vakanta rusthåll vid infanteriet.*

1:o) Der vakansafgiften för karl, och vid infanteriet jemväl för beklädnad, remtyg och beväpning, är lika stor med det i § 2 mom. b) eller c) bestämda värde, skall lindring tillgodokomma rusthåll eller rote i de fall och efter enahanda beräkningsgrund, som här ofvan angående effektiva rusthåll och rotar stadgas.

2:o) Der vakansafgiften för karl, och vid infanteri jemväl för beklädnad, remtyg och beväpning, är lägre än det i § 2 mom. b) eller c) bestämda värde, skall den lindring, som enligt hvad här ofvan är stadgadt, skolat tillkomma rusthållet eller roten, om besväret varit effektivt, minskas med skilnaden mellan nyssnämnda värde och afgift, men är denna skilnad lika stor med eller större än berörda lindring, kommer, så länge detta förhållande fortfar, någon lättnad i rustningen och roteringen enligt denna lag icke att ega rum.

3:o) Der vakansafgiften för karl, och vid infanteriet äfven för beklädnad, remtyg och beväpning, är större än det i § 2 mom b) eller c) bestämda värde, skall öfverskottet tilläggas värdet å hela rustnings- eller roteringsbesväret och lindring å summan häraf, efter afdrag af understödet, der sådant utgår, tillgodokomma rusthållet eller roten i öfverensstämmelse med hvad här ofvan angående effektiva rusthåll och rotar är stadgadt.

Och har Eders Kongl. Maj:t vidare föreslagit Riksdagen, att § 9 i omförmälda lag måtte erhålla följande förändrade lydelse:

I fråga om lindring för de Göteborgs stad förut anslagna rotar inom Säfvedals härad skall gälla hvad här ofvan blifvit stadgadt beträffande de till Elfsborgs regemente hörande rotar.

Riksdagen får härmed anmäla, att Eders Kongl. Maj:ts ofvan berörda framställning om ändrad lydelse af 1, 6 och 9 §§ i lagen angående lindring i rustnings- och roteringsbesvären den 5 juni 1885 icke vunnit Riksdagens bifall.

Stockholm den 3 maj 1890.

Med undersätlig vördnad.